

Írta:

2012. február 16. csütörtök, 13:05

Nem rendező osztotta rá a főszerepet, hanem egy városvezetés. A Pécsi Nemzeti Színházat (képünkön a homlokzat egy részlete) immár egy esztendeje dirigálja Rázga Miklós. A direktor, aki tudta mire vállalkozott, amikor pályázott a posztra. Ezért nem is érte különösebb csalódás, midőn visszagondolt a történetekre.

– Természetesen, az az összeg, ami a rendelkezésünkre áll egy-egy évadban, a miénk – vágott a dolgok közepébe Rázga Miklós, a Pécsi Nemzeti Színház (PNSZ) igazgatója. – Ám azt azért az egyetemes pécsi kultúra is kapja, legfeljebb mi dönthetünk bizonyos tételek sorsáról. Ami azért lényeges, mert ha csak egy ember jönne be egész évadban az épületbe, akkor sem lenne sokkal olcsóbb a dolog, mint amennyiben közel százezer látogatóval dicsekedhetünk. Nekünk pedig erkölcsi, egyben szakmai köteleességünk is, minél szélesebb igényeket kielégíteni!

– Miközben bizonyos politikai elvárásoknak is meg kell felelni...

– A politika nálunk, az utóbb évtized tapasztalatai alapján szitokszóvá vált. Ezért inkább úgy fogalmaznék, néha, egyes nyilatkozatokban politikus módon érdemes megszólalni. Mert a fenntartó alapvető érdekeivel nem szabad, nem érdemes szembehehelyezkedni. Ez persze cseppet sem jelenti azt, hogy a megyeszékhelyi vezetők beleavatkoznának a dolgokba, de a pályázatban leírtakat talán joggal kérhetik számon.

– Aminek fontos eleme az érdeklődés.

– Mielőtt átvettem a vezetést, éves szinten 64 000 nézőt regisztráltak. Jelenleg a cél a 90 000 elérése. Azért ez, már csak százalékban kifejezve is eléri a 40-es értéket. Tehát, nem járunk rossz úton!

Rázga Miklós mostani főszerepében mások az elvárások, mint amikor a színpadon kellett nagyot alakítani, valamelyik darabban

- Nehéz megtalálni a helyes ösvényt, ahol a színvonal magas, a népszerűség pedig töretlen?
- Talán a leginkább embert próbálóbb kihívás, dilemma. A műsorterv összeállítása egész évadra meghatározó, rányomja a bélyegét mindenre. Egyesek a zenés darabokat be sem engedik a színpadjukra, mert az már szerintük nem lehet „komoly” dolog. De megvalósítható olyan módon is, amikor nem eresztünk a nívóból, mégis tele vannak a széksorok.
- Kritika helyett inkább dicséret, de „feltalálták” a korábban jól működött gyermekszínházat is, ezzel publikumot toborozva maguknak.
- Többek között azért, mert szükségünk van a következő generáció érdeklődésére is, hiszen ők is lesznek majd a felnőttek, akik jegyet, bérletet vesznek. Persze nem holnap, hanem az egyszer, az idő teltével.
- Ezek után talán jogos a kérdés. Miképpen lehet bekerülni a soros repertoárba?
- Semmiképpen sem vagyok híva a lépcsőfordulókban való leszólításnak. A büfébe sem valók az ilyen viták, döntések. A vezető felelősségéről van szó, aki persze meghallgat rendezőket, akik elmondhatják, megindokolhatják, mit szeretnének megmutatni, a színházrajongóknak.
- Korábban, ha nem is „élesben” de felmerült, esetleg az operatagozat megszüntetése, leépítése. Ettől lehet tartani?

Írta:

2012. február 16. csütörtök, 13:05

– A PNSZ három lábon álló teátrum. A klasszikus színház mellett a balett, meg az opera is teljes jogú társművészet. Meg sem fordult, fordulhatott a fejemben egy ilyen típusú szűkítés. A hagyományok is az „építkezést” követelik meg, nem a „bontást”. Amire egyébként a szó legszorosabb értelmében is törekszünk. Erre példa a főépület erkélyének megerősítése volt. Áll a ház, benne játék folyik, ez a dolgunk, ezt próbálom átlátni, vezetni, irányt szabni neki.